

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Βιβλιοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπήν.

Σχόλια ἐπὶ Σχολίων.

Ἀξιότιμε φίλε Συντάκτη,

Ταύτην τὴν πρωτὴν ἀνέγνων μετὰ προσοχῆς τὰ ὑμέτερα Σχόλια. Ἐν πρώτοις εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐπιεικεῖς περὶ ἐμοῦ κρίσεις σας, ὅσων ἀφορᾷ εἰς τὴν μέχρι τοῦδε πολιτείαν μου. Ἡ δικαία καὶ ἀπροκατάληπτος κρίσις τῶν εὐφρονούντων καὶ καὶ ἀνεξαρτήτων συμπολιτῶν μου εἶναι δι' ἐμὲ πολὺτιμον κεφάλαιον, καὶ σπουδαία ἐνθάρρυνσις καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι πολιτικὴν πορείαν μου.

Ἄλλ' ἐρωτῶ, ἀφοῦ τοιαύτην περὶ ἐμοῦ ἀγαθὴν ἔχετε γνώμην, ὡς γράφετε, καὶ ὡς κολακεύομαι νὰ πιστεύω, πῶς συμβαίνει νὰ φρονῆται συγχρόνως ὅτι ἀπεφάσισα ἀσυνειδήτως ἤδη νὰ πολιτευθῶ; διότι ἀσυνειδήτως πολιτεύεται, ὅστις, παρὰ τὰς πεποιθήσεις του, μεταβάλλει ἰδέας χάριν μόνον τῶν πολλῶν, χάριν τοῦ πλήθους, τοῦτέστιν ὅστις καθίσταται δημοκόπος. Καὶ ἐπιτρέψτε τὴν ἐρώτησιν ταύτην, διότι, ὡς ἀντελήφθην, αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τῶν ὑμετέρων Σχολίων.

Καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν νὰ δημοκοπήσω; διὰ νὰ ἐξασφαλίσω εἰς ἐμαυτὸν τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ; Ἄλλὰ μήπως καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1879, ὅτε βεβαίως δὲν ἐδημοκόπησα, ὡς θὰ συνομολογήσῃτε, δὲν με ἀνεδείξατε σεῖς οἱ συμπολίται μου βουλευτὴν ἐν τῶν πρώτων, καίτοι μόνον ἀγωνιζόμενον ἐν μέσω τῶν δύο παλαιόντων συνδυασμῶν; Καὶ διατί τότε ἀπεχωρίσθην τοῦ κ. Ρούφου; δι' ἄν λόγον καὶ σήμερον ἀπομακρύνομαι τοῦ κ. Τρικούπη. — Διότι, ὡς καὶ τότε, καὶ σήμερον ἡ τιμὴ μου, ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος, ὡς ἐγὼ ἀντιλαμβάνομαι αὐτοῦ, ἡ διατήρησις τῆς ἀξιοπρεπείας μου ὡς βουλευτοῦ Ἰμῶν, δὲν μοὶ ἐπιτρέπουσι νὰ παρακολουθῶ τοὺς νῦν κυβερνῶντας.

Καὶ θεωρεῖτε ταῦτα μηδαμινά; Καὶ φρονεῖτε, ὅτι ἄνδρες τιμῆς καὶ δεδοκιμασμένου πατριωτισμοῦ, ἄνδρες ἀνώτεροι τῶν μικρῶν ὑπολογισμῶν οἷοι ὁ Μεσσηνέζης, ὁ Ἀντωνόπουλος, καὶ ἄλλοι, εὐρίσκονται σήμερον εἰς τὴν ἀντίδρασιν λόγῳ δημοκοπίας, ἢ διαφυσθεῖσιν ἐλπίδων; Ἐγὼ, φίλε μου, οὐδέποτε ἐλάτρευσα πρόσωπα. — Ἐκτιμῶ τοὺς ἀξίους ἐκτιμήσεως, καὶ παρακολουθῶ ὡς πιστὸς στρατιώτης τοὺς ἀναγράφοντας ἐπὶ τῆς σημαίας τῶν ἀρχῶν, ἃς συμμερίζομαι. — Δὲν παραδέχομαι ὅτι με ἐξελέξατε ὡς Τρικουπικόν. — Τὸ ἀποκρούω ὅλως δυνάμει. — Οὔτε ἦτο δυνατὸν ν' ἀποδεχθῶ ἐπιβεβλημένην ἐντολήν, ἣν σήμερον ἀποκρούουσι πάντες οἱ εὐφρονούντες δημοσιολόγοι. — Διατί ὁμοῦ παρτρέχετε ὅσα εἶπον ἀπὸ τοῦ ἐξώστου πρὸς τὸν κ. Τρικούπη; τοῦ ὑπεσχέθημεν ὑποστήριξιν ὑπὸ ὄρους. Καὶ σεῖς ἀπεδέχθητε τοῦς ὄρους ταύτους, τοὺς ὁποίους στρατογύλοις γράμμωσιν ἀνεγράψαμεν ἐν τῷ προγράμματι ἡμῶν. — Σὰς ἐρωτῶ ἢ ἢ, τί δικαίωμα χορηγεῖ ἡμῖν ἢ παραβίασις ἐνὸς ἢ πλειονῶν τῶν ὄρων τούτων; Ἀπαντήσατε. — Νὰ παραιτηθῶμεν; Δὲν ἀμφισβητῶ τὴν ἀξίαν τῆς παραιτήσεως τοῦ Γάλλου βουλευτοῦ. — Ἐκεῖ ἐπρόκειτο περὶ αὐτοκρατορίας καὶ δημοκρατίας. — Καὶ δὲν ἠδύνατο, ἄ-

νευ ἀναβαπτίσεως, οὕτως εἰπεῖν, νὰ μεταβῇ εἰς τὰς φάλαγγας τῶν δημοκρατικῶν. — Ἄλλὰ τί κοινὸν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ, ὅστις δὲν ἔλαβον εἰσητήριο παρ' ὑμῶν διὰ τὴν Βουλὴν, ἵνα δουλικῶς ἀκολουθῶ τινὰ; Ὅταν ἐκείνος, ὃν εἶπαμεν νὰ ὑποστηρίζωμεν, παραβιάζῃ τὰς ἀρχὰς, αἰτινας μᾶς συνέδεσαν, ἀθετῇ τοὺς ὄρους, ὑφ' οὓς τῷ ὑπεσχέθημεν ὑποστήριξιν, ἐγκαταλείπῃ ἡμᾶς λειποτακτὴ ἀπὸ τὰς τάξεις του, διότι αὐτὸς εἶναι λειποτακτικῆς, ἡμεῖς δ' ἐμμένωμεν σταθεροὶ εἰς αὐτὰς, ἔχουμεν ἀνάγκην ν' ἀναβαπτισθῶμεν, διὰ ν' ἀποκρούσωμεν μέτρα, ἅτινα ἡ συνειδήσις μας δὲν ἀποδέχεται, συνειδήσις, εἰς ἣν καὶ μόνην ἀποβλέψαντες μᾶς περιεβάλατε μετὰ τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην σας, ὑπὸ μόνον τὸν ὄρον τῆς ἐντίμου διαχειρίσεως τῆς ἐντολῆς μας; Ἐχω χρέος λοιπὸν, τό γε νῦν ἔχον, νὰ ἐμμένω προαπτίζωνος, κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων, τὰ συμφέροντα τῶν ἐντολέων μου, τῶν ὁποίων ἔχω τὴν ἐνδόμυχον πεποίθησιν ὅτι ἀντιπροσωπεύω πιστῶς τὰς σκέψεις καὶ τοὺς πόθους.

Ὁ ἄσας ἀπαντήσω συντόμως εἰς ὅσα δυνήθω. — Περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ ὑπουργείου δὲν γράφω πλέον, ἀφοῦ ἀνομολογήτε ὅτι ἡ κλήσις εἰς αὐτὸ πρόσωπων τινῶν ἐνεποίησε παρὰ πολλοῖς τὴν πεποίθησιν, ὅτι οὐδὲν ἀγαθὸν δεόν νὰ προσδοκῶσιν ἐξ αὐτοῦ.

Ὅτε ἐπρόκειτο νὰ ἐπικυρωθῶσιν αἱ ἐκλογαὶ τῶν Θεσσαλῶν, ἔκαμον κατ' ἴδιαν τὰς παραστάσεις μου, ἐσυζητήσαμεν τὸ ζήτημα, ὑπὸ τὸν ἔποιν προ πάντων τῆς παλιωθῆς, ἀλλὰ μοὶ ἀντέταξαν κυρίως ὅτι χάριν τῆς Εὐρώπης ἔπρεπε νὰ τοὺς δεχθῶμεν. — Καὶ ἐγὼ ἐσιώπησα. — Εἶχαμεν ὁμοῦ τόσα καὶ τόσα νὰ διαπράξωμεν ὑπὲρ τοῦ τόπου, ὥστε δὲν μοὶ ἦτον ἐπιτετραμμένον θὰ διαμαρτυρηθῶ ἐμπράκτως. ὡς τὸ ἐπραξα ὑψώσας, μόνος ἐγὼ, φωνὴν διαμαρτυρίας ὅτε ἐψηφίζετο ἡ σύμβασις τῆς 31 Μαρτίου. — Καὶ τὸ ἐπραξα ἐν ὀνόματι τοῦλάχιστον καὶ χάριν τῆς ἱστορίας. — Τότε ἀντιπολιτευοὺς δὲν ὑπῆρχε σχεδόν. — Ἡ συμπολιτευοὺς εἶχε μεγάλα νὰ ἐπιτελέσῃ, καὶ ὤρσειον νὰ παραβλέψω.

Διὰ τὰ Θεσσαλικά δὲν μοὶ φαίνεται νὰ ἔγραψα ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου ὅτι ἡ Κυβέρνησις παρητήθη ἐπισήμως τῆς τιμωρίας τῶν ὑπευθύνων. — Βεβαίωθητε, ὅτι ἂν τοῦτο ἐπραττε, ἀμέσως ἤθελα πράξει ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον με συμβουλεύετε. — Ἡ κυβέρνησις ἐσιώπησε καὶ σιωπᾷ, καὶ, ὡς ἐνόησα, θὰ σιωπήσῃ μέχρι οὐ παρέλθῃ καὶ ἡ τρίτη Σύνοδος, ὅτε αὐτοδικαίως τὸ ἐγκλήμα παραγράφεται. — Τοὺς φόβους μου, τὰς ὑποψίας μου, τὰς ὁποίας συνέλαβον ἀπὸ τοῦ Ἀδύγυστου, Σὰς ἀνεκοίνωσα ἐνταῦθα πρὸς τινος, Σὰς συμβουλοῦσθην καὶ μοὶ εἶπατε, «ὄχι ἀκόμην». Ἐσγάτως ὁμοῦ μοὶ ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ πεισθῶ ὅτι οὐδέποτε σπουδαίως ἐσκέφθη περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. — Καὶ ἐνῶ εὐρισκόμην εἰς μεγάλην ἀμνησάναν περὶ τοῦ πρακτείου, ἐπήλθον ἀπροόπτως καὶ τὰ φορολογικά.

Ἐντύπωσιν μεγίστην μοὶ ἐπροξένησε, τὸ ὁμολογῶν, ἢ δῆλωσις τοῦ ἀξιοτιμοῦ κ. Τρικούπη ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς. — Ἐνθυμήθητι τί εἶπεν ὁ Γλάδστον, κατὰ τὸν Ἰούλιον, ἐν τῷ Ἀγγ-

γλικῷ κοινοβουλίῳ, καὶ παρετήρησα τὴν ἀντίθεσιν τῶν δύο πρωθυπουργῶν. Τινὲς ἐνταῦθα, εἶπεν ὁ Ἀγγλος πρωθυπουργός, εἰσὶ διατεθειμένοι νὰ παραστήσωσιν, ὅτι, ὅταν προκύπτῃ σπουδαῖον τι ζήτημα, καθήκον ἔχουσι πάντες νὰ ἐπιβάλλωσι σιγὴν εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν συνειδήσιν των καὶ ν' ἀκολουθῶσι τυφλῶς τὴν οὐρανῶν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως. Οὐδὲν εἰμί διατεθειμένος νὰ συνκινῶ εἰς τοιοῦτον δόγμα.

Ἄς μὴν ἀνακηρύττωσιν τὸ ποταπὸν καὶ χαλαρὸν τοῦτο δόγμα, ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ τυφλοὶ ὡς πρόβτα ἀκολουθοῦσιν ὠρισμένην πολιτικὴν, καὶ ὅτι σιγῶντες ψηφίζουσιν ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν, ἃς αἱ καρδίαι των καταδικάζουσι.

Ἐνθυμήθητι τὸ τοῦ Αἰτινίου:

Est modus in rebus, sunt acerti denique fines quo supra iuraque nequit consistere rectum,

Ἐνθυμήθητι τὸ ὠραῖον πρόγραμμα τοῦ Καστελάρ, τοῦ 1876, ἐν ᾧ λέγει, ὅτι πολλάκις ὀφείλει τις νὰ θυσιάσῃ καὶ συμφέροντα, καὶ πεποιθήσεις, καὶ κόμμα, χάριν ἀνωτέρου συμφέροντος τῆς πατρίδος. Καὶ δὲν ἰθυσίασα, φίλε μου, παρὰ μόνον τὸ κόμμα, διότι αἱ πεποιθήσεις μου συνέπεσαν εὐτυχῶς μετὰ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου. Καὶ περὶ τούτου θὰ πρησπαθῶ νὰ Σὰς πείσω.

Ἐνθυμήθητι τοὺς ἑορτῆρας τοῦ Σοφοκλέους καὶ τὸν μῦθον ἐπὶ Ἰζίων τοῦ Πλουτάρχου.

Καὶ ἀναλογισθεῖς τὴν βαρυτάτην εὐθύνην ἣν ἀνέλαβον ἀπέναντι τῶν ἐκλογῶν μου καὶ τοῦ τόπου, ψηφίζων ἀθρόως φόρους βαρεῖς καὶ ἐπαχθεῖς, ἐναντίον τῆς πεποιθήσεώς μου καὶ τῆς συνεπειᾶς ταύτης, ἐγγράφου ὑποσχέσεώς μου, προέβην εἰς τὴν γνωστὴν ἐκείνην δῆλωσίν μου.

Δὲν ἐζήτησα δημοψήφισμα. — Ἐζήτησα ἐκκλησιν πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἐκκλησίαις θὰ εἶπα βεβαίως διάλυσις Βουλῆς. Τὴν διάλυσιν οὐδέποτε ἐφοβήθητι, ὅταν ἐπὶ ζωτικῶν τοῦ τόπου ζητημάτων ἐρωτᾶται ὁ λαός, ἐξ οὗ καὶ μόνου ἀπορρεῖ πᾶσα κυριαρχία, ἂν θέλωμεν νὰ συζητῶμεν συνταγματικῶς. Καὶ δὲν τὸ λέγω πρώτην ἤδη φοράν, τὸ εἶπα εἰς τὴν Βουλὴν, περίσω, ἀγορεύων ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλ. λόγον. Ἰδοὺ τί εἶπον ἐπὶ λέξεσι:

Ἡ κυβέρνησις τῆς χώρας ὀφείλει, ἐπὶ ποινῇ παραλείψεως ὑψίστου καθήκοντος, παραγνωρίσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων αὐτῆς, καὶ σφετερισμοῦ ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, νὰ συγκαλέσῃ ἀμέσως τὴν Βουλὴν, πρὸ τῆς ὑποχώρησεως, ἢ νὰ διαλύσῃ αὐτὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως.

Οὔτε εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ λαός ἔχει ἀνάγκην πλέον κηδεμονίας, ὡς τὸ νήπιον, πρὸς ὃ τὸν παραβάλλετε. Οἱ κηδεμόνες αὐτοῦ μέχρι σήμερον κατεχράσθησαν τῆς ἀγαθοπιστίας του, καὶ εἶναι, φρονῶ, καιρὸς ν' ἀποσείσῃ τὸν ζυγόν, διὰ νὰ μὴ μεταμεληθῇ πολὺ βραδέως. — Ἄλλ' ἡ παραβολὴ σας τοῦ λαοῦ πρὸς ἀρρωστον παιδίον δὲν σὰς ἐφερὲν εἰς τὸν νούν τὸ τοῦ Γάλλου ποιητοῦ:

Or il n'est pas de royauté plus charmante et plus despotique que celle de l'enfant gâté, Lutin du foyer domestique.

Τοιαύτην ιδέαν ἔχω ἐγὼ περὶ τοῦ νηπίου λαοῦ, καὶ πάντοτε ἐπέσβεσσα ὅτι δὲν πρέπει νὰ τρομάξῃ τις νὰ τὸν ἀντιμετωπίζῃ.

Κάπου ἀνέγνωσα ὅτι ὁ Βίσμαρκ ἀπεφάνθη, ὅτι ὁ πολιτικός ἀνὴρ οφείλει νὰ ἐκτιμᾷ τὰς περιστάσεις, καὶ νὰ ὠφελεῖται αὐτῶν, ἐκεῖνος δὲ ὅστις θέλει νὰ τὰς δημιουργήσῃ ἀποτυγχάνει.—Τοιαύτας περιστάσεις ἤθελε νὰ δημιουργήσῃ ὁ κ. Τρικούπης.

Δὲν τὸν ἀδικῶ· οὔτε εἶμαι ἐγὼ, ὅστις θὰ τοῦ ἀρνηθῶ καὶ φιλοπατρίαν καὶ ἰκανότητα ἐξιδιασμένην. Ἄλλ' ἐπεταί ἐκ τούτου, ὅτι πᾶς τις ὁ φεῖλει ν' ἀκολουθῇ ἀνεξέτακτως τὰς ιδέας του;

Μὲ ἠδικήσατε, μὴ προσέξαντες εἰς τὴν ἐπιστολὴν μου.—Δὲν εἶπον ὅτι δὲν θεωρῶ ἐπείγουσαν τὴν ἀνάγκην τοῦ ἰσοζυγίου.—Διότι καὶ αἰσθάνομαι καὶ γνωρίζω ὅλα τὰ ἐκ τούτου ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα τσοῦτον λεπτομερῶς ἐξηκριβώσατε ἐν τοῖς Σχολίοις. Ἰσχυρίσθη μόνον καὶ ἰσχυρίζομαι, ὅτι, ὡς διακρίεται νῦν οἰκονομικῶς ὁ Ἑλλ. λαός, δὲν εἶνε φρόνιμον νὰ ζητῶμεν διαμείας τὸ ἰσοζύγιον, καὶ ἂν τὸ ζητήσωμεν, δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν.

Καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀπέκρουσα πάντας τοὺς φόρους, κατ' ἀρχὴν, πλὴν τῶν δύο φόρων.—Μεῖγα λοιπὸν χάσμα μὲ χωρίζει ἀπὸ τὰς περὶ φόρων ιδέας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀπορῶ πῶς δὲν τὸ ἐπροσέξατε.

Διὰ τοὺς φόρους τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ οἴνου πνεύματος, κατ' ἀρχὴν, εἶμι σύμφωνος, ἀλλὰ ῥιζικῶς διαφωνῶ ὡς πρὸς τὸν ὅρον τοῦ δικαιώματος καὶ τὸν τρόπον τῆς θεβαίωσης. Ἡ κυβερνήσις ὁμῶς, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐρμηνεῖ εἰς τὰς ιδέας τῆς.

Περὶ τοῦ φόρου τῆς σταφίδος καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων λέγετε ὅτι δὲν ἐγένετο σπουδαία συζήτησις, οὐδὲ πρόκειται περὶ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος!

Τί νὰ εἶπω τώρα;

Δὲν ἐμάθατε λοιπὸν ὅτι ἡ Κυβερνήσις ὑπέβαλε μεταξὺ τῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων τῆς, καὶ ἴδιον τοιαύτον περὶ αὐξήσεως ἀπάντων τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων κατὰ 12 0/0; Δὲν γνωρίζετε ὅτι ὁ φόρος οὗτος εἶναι ἐγγεγραμμένος ἐν τῇ προϋπολογισμῶ ὡς ἔσοδον τοῦ Κράτους; Καὶ εἰδεύετε εἰς πόσον ποσὸν ἀνέρχεται ὁ φόρος οὗτος; εἰς 2 1/2 ἑκατομ.—Θέλετε δὲ νὰ πληροπορηθῆτε τίνες φόροι αὐξάνονται δι' αὐτῆς τῆς μεθόδου; Ἰδοῦ:

- 1) ὁ φόρος τῶν ἀροτριῶν κτηνῶν.
- 2) ὁ φόρος τῶν ζώων,
- 3) ὁ τῶν Βοσκῶν,
- 4) ὁ τῶν ἐπιτηδευμάτων,
- 5) ὁ τῶν οἰκοδομῶν,
- 6) ὁ τῆς σταφίδος,
- 7) ὁ στρεμματικός λαχανοκήπων κλπ.
- 8) ὁ τῶν κουκουλιῶν,
- 9) ὁ τῶν οὐκῶν,
- 10) Λακωνικῶν προϊόντων καὶ τινες ἄλλοι.

Καὶ λέγετε, φίλε μου, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ περὶ τούτου; Περὶ τίνος λοιπὸν πρόκειται, εἴμῃ πρὸ πάντων περὶ αὐτοῦ τοῦ φόρου, ὃν θεωροῦμεν ὡς ἐπαχθέστατον καὶ ἄριστον, καὶ περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου, περὶ οὗ ἔγραφα ἐν τῇ προηγουμένῃ μου;

Ἐπίσης θεωρῶ μὴ σπουδαῖον τὸν φόρον τοῦ σιγαροχάρτου, μετέχοντα κάπως τοῦ γελοίου.—Ἐπίσης θεωρῶ τὸν φόρον τῶν φουρκάδων καὶ καυσοξύλων ἀδίκον καὶ ἐπαχθῆ, ὅστις μάλιστα πρὸ ἐτῶν καταργήθη χάριν τῆς καλλιέργειας, καὶ τῶν ἀπορωτέων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, προτείνομεν οἰκονομίας περὶ τὰ 4 ἑκατομ. καὶ τὴν ψήφισιν τῶν δύο μόνων φόρων ἐξ ὧν θὰ εἰσπραχθοῦν περὶ τὰ 7 ἑκατ. Τοιοῦτοτρόπως δὲ τὸ ἔλλειμμα ἔσται ἐλάχιστον διὰ τὸ ἐπιόν, ὅτε ἀνάγκη νὰ γίνῃ μεγαλειτέρα ἐλέτη περὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ περὶ τῶν μέσων τῆς θεραπείας. Διότι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ νομοσχέδια τὰ ὑπὸ συζήτησιν εἰσὶν ἀμελέτητα, ἀχώνευτα, δὲν εἶναι προϊόντα πεποιθήσεως, καὶ ἀπόδειξις, ὅτι ὑποχωροῦν, ὡς π.χ. εἰς τὸ περὶ οἴνου. Ἄλλ' ἡ ὑποχώρησις εἶναι κοινοβουλευτικῆς; Ἡ Κυβερνήσις, ἔγραψατε, τὰ 1876 ὁ δικ-

κεκριμένος συντάκτης τῶν Débats, ὁ κ. Francis-Charme, ἐπιτιμῶν Γάλλον ὑπουργόν, οφείλει νὰ ἔχη σαφῆ γνώμην ἐπὶ πάντων τῶν ζητημάτων καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτήν. Κάλιον νὰ ἠττηθῇ καὶ νὰ παραιτηθῇ, παρὰ νὰ καταπέσῃ εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ κοινῶ.—Ἰποχωροῦν λοιπὸν ἦδη, καὶ ἀποσύρουν ἀπὸ τὰ νομοσχέδια τῶν, καὶ τὰ τροπολογοῦν εἰς τρόπον ὥστε τὰ πρῶτα νὰ μὴ ἀναγνωρίζουν τὰ δεύτερα.

Ἐκ τῶν εἰρημένων κατανοεῖτε, φίλε μου, ὅτι ῥιζικῶς διαφωνῶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὡς πρὸς τὰ φορολογικὰ μέτρα αὐτῆς. Ἐπιφυλαχθεὶς νὰ κρίνω αὐτὰ κατὰ τὴν συζήτησιν, ἐκνήχθη ἀμέσως λιποτάκτης! Καὶ διατὶ τάχα; Διότι δὲν ἐγκρίνω μέτρα τινὰ φορολογικὰ τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τοῦτο καὶ μόνον ἐγενόμην καὶ ἐχθρὸς αὐτῆς; Ναι, φίλε μου, οὕτως ἐθεωρήθη ἀμέσως, πρὸς ἐπικύρωσιν ἐπίσημον τῶν λόγων μου, ὅτι εἰς τὸ κόμμα δὲν πρέπει νὰ ἔχῃς φωνήν.

Καὶ δὲν μοῦ ἐκακοφάνει ὁμῶς. Διότι, ἐγγύτερον ἐν τοῖς πράγμασι γενόμενος καὶ ἐκ πολλῶν καὶ ἐν πολλοῖς λαθῶν περὶ αὐτῶν, κατὰ τοὺς τελευταίους μάλιστα τούτους μῆνας, ἐπαίσθη ὅτι δὲν χάνεται ἡ Ἑλλάς ἂν ἤρχετο ἡ ἀντιπολιτευσίς εἰς τὰ πράγματα. Καὶ ἀντιπολιτευσίς δὲν εἶναι σήμερον μόνος ὁ κ. Κουμουνοῦρος, οὗτος ἔχει θεβαίως τὴν μεγίστην δύναμιν, ἀλλ' οὐ καὶ τὴν ἐπαρκέουσαν. Ἐν τῇ ἀντιπολιτευσίᾳ ἀνήκουσιν οἱ διαπρεπέστεροι τοῦ κοινοβουλίου ἄνδρες, πλείστοι ὅσοι φοβεροὶ τοῦ λόγου μαχθαί, καὶ τέκνα ἀγαπητὰ καὶ αὐτὰ τοῦ λαοῦ. Τέλος πάντων, ἐπὶ τοῦ παρόντος αὐτοὺς ἔχομεν.

Δὲν κάνομεν δὲ ἀντιπολιτευσίαν πολιτικὴν, ἀλλ' ἀντιπολιτευσίαν ἐπιτηρητικὴν· τότε δὲ μόνον θὰ προβῶμεν καὶ εἰς τὴν ἐπίθεσιν, ὅταν πεισθῶμεν ὅτι ἡ ἀξιοματικὴ ἀντιπολιτευσίς, ὡς τὴν ἀποκαλεῖτε, ἀπεφάσισεν ὑπὸ νέον καὶ ὠρισμένον πρόγραμμα νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον. Δὲν παραδέχομαι δὲ ὅτι ὁ τόπος μου κατεδικάσθη νὰ περιστερέσθαι μεταξὺ τῶν δύο προσωπικοτήτων, καὶ ὅτι ἐκτὸς αὐτῶν εἶναι τὸ χάος.—Δὲν ἀρνοῦμαι τὴν χρησιμότητα αὐτῶν.—Καὶ πῶς, θὰ εἴπητε ἴσως, ὁμολογεῖς ὅτι καὶ ὁ κ. Κουμουνοῦρος εἶναι ἀκόμη χρήσιμος; Καὶ θ' ἀναφωνήσητε, ὁ Θεοπορεῖ, ὁ μοιρες!!

Καὶ ἐν τούτοις πρέπει νὰ μάθητε ὅτι ἀπέθανεν ὁ Κουμουνοῦρος ἐκεῖνος ὁ γλυκύτατος καὶ ἐνδοτικώτατος Κουμουνοῦρος, καὶ ἀνέζησεν ἄλλος Κουμουνοῦρος· τὸν Κουμουνοῦρον ἐκεῖνον πάντες ἠθώωσαν πανηγυρικῶς. Πάσχοντα δεινῶς, καὶ αὐτοὶ οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ τὸν ἐπεσκέφθησαν περιλῆπτοι καὶ κατηρεῖς, εἶπαν μάλιστα ὅτε ὁ κ. Λομβάρδος καὶ ἐκλαυσε.

Δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ ὅτι ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῆς ἠθικῆς νὰ ἐπισκέπτεται τις τοὺς πάσχοντας καταχραστὰς, καὶ νὰ εὐχεται ὑπὲρ ὑγείας αὐτῶν καὶ εὐτυχίας. Τὸ ἐξήγησα ἄλλως, καὶ βλέπω ὅτι πάντες ἐγενόμεθα ὀπαδοὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ «Μὴ χάνεσαι».

Ἡ συρῆ τοῦ πλήθους εἰς τὸν οἶκον τοῦ πάσχοντος, ἡ λύπη, ἢ ἐβλεπέ τις ἐξωγραφισμένην εἰς τὰς ὄψεις τοῦ κόσμου, ἡ γενικὴ κατῆφεια καὶ ἀπαγοήτευσίς, ἧτις κατέλαβεν τοὺς πάντας, μ' ἔκαμαν νὰ υποθέσω, ὅτι, ἂν ἀπέθνησκεν ὁ Κουμουνοῦρος, τινὲς ἐξ ἡμῶν, οἵτινες τὸν ἐσυκοφαντήσαμεν, ἤμεθα ἔτοιμοι καὶ νὰ τὸν ἐξυμνήσωμεν ἐπὶ τοῦ τάφου του, καὶ νὰ ζητήσωμεν νὰ ἐγγραφῶσιν ἐπὶ τοῦ μαρμάρου οἱ στίχοι ἐκεῖνοι, οὗς ἀνέγραψαν ἐπὶ τοῦ τάφου διασκόμου ἱατροῦ:

Portes du temple de mémoire

Ouvrez - vous. Il l'a mérité.

Il vécut assez pour la gloire,
et trop peu pour l'humanité.

Ταῦτα ἐν βίᾳ ἔγραψα, καὶ ζητῶ συγγνώμην διὰ πᾶσαν παράλειψιν. ἔχομεν καιρὸν νὰ ἐξηγηθῶμεν καὶ πλατύτερον.

Ἄθῆναι 7 Δεκεμβρίου 1882

Ἐρωσθῆς

Ἄρ Κοντογούρης.

Σημ. Συντ. Φορολ.— Δὲν θ' ἀναλύσωμεν τὴν νέαν τοῦ φίλου βουλευτοῦ κ. Κοντογούρη ἀπολογία, πρῶτον μὲν, διότι θέλομεν ν' ἀφήσωμεν τὴν τελευταίαν λέξιν εἰς αὐτὸν, δεύτερον δὲ, διότι οἱ συζητούντες ἐν τῇ δημοσιότητι πρέπει νὰ ἔχουσι, καὶ ὀλίγην πίστιν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἑαυτῶν ἀναγνωστῶν, ἧτις δύναται καὶ ἀνευ χειραγωγίας τῶν νὰ φθάσῃ εἰς ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀμφισβήτησεως καὶ εἰς τελικὰ περὶ αὐτοῦ συμπεράσματα, ἡμεῖς δ' ἔχομεν πρὸς τὴν κρίσιν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν πολλὴν παρομοίαν πίστιν· τρίτον, διότι πᾶσα συζήτησις ὅσον σπουδαία καὶ ἂν ἦ πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ ἐν τέλος, τέταρτον δὲ καὶ τελευταῖον, διότι ὁ κ. Κοντογούρης διὰ τῆς ἀνω δημοσιευομένης νέας ἀπολογίας του, δὲν γνωρίζομεν πῶς κατάρθως νὰ καταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς συζήτησεως. Ἐν τούτοις ἡ γνώμη ἡμῶν περὶ τῆς ἀνωτέρω δημοσιευμένης ἐπιστολικῆς διατριβῆς τοῦ κ. Κοντογούρη εἶναι ὅτι οὕτη, οἷα ἐγένετο, δὲν ἔπρεπε νὰ δημοσιευθῇ εὐχόμεθα, χάριν τοῦ φίλου βουλευτοῦ, τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην νὰ μὴ συμπερισθῶσι καὶ πολλοὶ ἄλλοι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθῆναι τῇ 6 Δεκεμβρίου 1882.

Ἀξιότιμος κ. Συντάκτα,

Ἡ ἀσθένεια τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτευσέως ἦν τὸ ζωηρότερον ἀπασχολῆσαν ἡμᾶς ζήτημα κατὰ τὴν ἡμέραν ἐβδομάδα· τὰ κατὰ τὴν πορείαν τῆς ἀσθενείας ταύτης γνωρίζομεν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ἐξ ἀμέσων πηγῶν· ἄλλως τε δὲ ματαίως καὶ ἀνοφελῆς ἀποθαίνει πᾶσα περὶ τούτου ἀφήγησις καὶ μετὰ τὴν λήξιν μάλιστα ἤδη τῆς περιόδου τῆς νόσου. Ὁ ἀσθενὴς εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρώσεως, ἧτις κατὰ τὴν γνώμην πάντων τῶν ἱταρῶν ἀπαιτεῖ χρόνον ἀκοῦντα ἵνα συντελεσθῇ καὶ προφύλαξιν αὐστηροτάτην.

Ἡ βουλή, ὡς εἶχός, δὲν συνεδρίασεν ἐφ' ὅσας ἡμέρας διήρκεσεν ἡ κατὰ τῆς ἀσθενείας τοῦ κ. Κουμουνοῦρου ἡ ἐπ' ἀνάληψιν τῶν ἔργων αὐτῆς γενήσεται ἀγρίον· θεωρεῖται ὁμῶς θεβαίον ὅτι αἱ συνεδριάσεις αὐτῆς θὰ προῦσι ὁμαλῶς, μιᾶς μόνον μάχης δοθησομένης, ἂν καὶ τινες καὶ τοῦτο ἀπίθανον θεωροῦσι καὶ ἕνεκα τῆς καταστάσεως τοῦ Κουμουνοῦρου μὴ ἐπιτρεπούσης αὐτῷ ἕνεργον ἀνάμειξιν, καὶ ἕνεκα τοῦ ἀνοφελοῦ τῆ ἀντιπολιτευσέως τῆς τοιαύτης μάχης, ἧδη ὅτε ἡ Κυβερνήσις εἶναι εἰπὲρ ποτε ἰσχυρά.

Τὸ περὶ τοῦ οἴνου νομοσχεδίων σπουδαίως ἐτροποποιήθη ἢ μάλλον καθ' ὁλοκληρίαν μετεβλήθη ἐν τοῖς καθέκαστα καὶ ἐν τῷ τρόπῳ τῆς θεβαίωσης τοῦ φόρου. Ἡ κυβερνήσις μελετήσασα ἐπισταμένως τὰς διαφόρους γνώμας τὰς ἐξενηχθείσας ὑπὸ τῶν συντεταγμένων σωμάτων καὶ τῆς ἀνεξαρτήτου δημοσιογραφίας, περὶ οὗσα δὲ τὰς ἐκ τῶν ἀγίων φωνασκίας καὶ τῶν ὑπαίθριων ρητόρων τὰς διαμαρτυρίας, διεμόρφωσε τὸ περὶ οἴνου φορολογικὸν νομοσχεδίον κατὰ τρόπον ἀρίστον καὶ δικαιοτάτον. Ἡ κυβερνήσις δὲν ἤθελε νὰ αὐξήσῃ τὸν ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρον ὅσον ἀφῆρᾷ τοὺς χωρικοὺς, οἵτινες θεβαίως ἐν τῷ οἴνῳ ἀντλοῦσι δυνάμεις πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου αὐτῶν τῆς καλλιέργειας τῆς γῆς, καὶ οἵτινες τὸν οἶνον ἔχουσιν ὅπως οἱ ἐν ταῖς πόλεσι τὸν ἐκ τοῦ κράτους ζυμῶν, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἐπεθύμησεν, ἐζήτησε καὶ ἐπετεύξατο ἵνα ὅσω τὸ δυνατόν ἀνακουφίσῃ τὴν τάξιν ταύτην, μεταβιβάσασα τὴν αὐξήσιν τῆς φορολογίας εἰς τὰς πόλεις ὅπου ὁ οἶνος, καὶ ἐκ τοῦ μείζονος κύκλου τῆς ἐργασίας καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν λόγων, δὲν εἶναι τι τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης. Πρὸς τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον διεσκεύασε τὸ φορολογικὸν ἐπὶ τοῦ οἴνου νομοσχεδίον κατὰ κ λ ι μ α κ ω τ ῆ ν τ ᾶ ξ ι ν· τούτῃστιν ἀραιώσαν πάντα οἶνον ὅσοτε φόρον παραγωγῆς, καὶ τὸν προῦπαρχοντα ἔγγειον τῶν τριῶν λεπτῶν, ἐκάνοντες τὸν φόρον κατὰ τὸν πληθυσμὸν, ἧτις εἰς χωρίον ὅπου οἱ κάτοικοι εἶναι μέχρις 100 θέλει πληρῶνεσθαι φόρος κατακλίσεως ἐνὸς λεπτοῦ, ἐπὶ 500 κατοίκων 2 λεπτὰ καὶ οὕτω καθ'

εξής κατά κλίμακα μέχρις 6 λεπτών ἄτινα θὰ πληρώνωνται ἐν ταῖς πόλεσιν ἐν ταῖς ὁποίαις ὁ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὰς 40 χιλιάδας, ἢ τοὶ μόνον ἐν Ἀθήναις. Αἱ Πατρὶς θὰ πληρώνωσι 4 1/2 ἢ 5 λεπτά ὡς φόρον ἐφ' ἑκάστης ὁκάς. Πρὸς τούτοις ὁ τρόπος τῆς βεβαίωσης τοῦ φορολογητέου ποσοῦ ἀντεκατεστάθη διὰ τῶν θηλώσεων. Ταιουτοτρόπως ὁ οἶνοπώλης δὲν θὰ βλέπῃ οὔτε εἰσπράκτορα, οὔτε ἐνοικιαστὴν ἢ ἄλλο τι ἐκ τῶν φοβήτρων τῆς δικαιοσύνης. Διὰ τῶν τροπολογιῶν τούτων, τὸ νομοσχέδιον περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου, ὅπερ μόνον εἶχε προκαλέσει ἀντιρροήσεις σπουδαιάς, κατέστη ἤδη τὸ εὐπροσδεκτικότερον καὶ ἰσότερον πάντων τῶν φορολογικῶν νομοσδίων.

Χθὲς ἀνεχώρησε διὰ αὐτὸς ὁ διοργανωτὴς τῶν τηλεγράφων κ. Le Duc ἵνα ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν κατὰ τὸ νέον σύστημα μεταβολὴν τοῦ τηλεγραφικοῦ σύρματος ἀπὸ Πατρῶν εἰς Αἴγιον καὶ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ζάκυνθον. Ὁ κ. Le Duc εἶναι Βέλγος ὑπηρετὴς ἐν τῇ ἐν Βελγίῳ ὑπηρεσίᾳ τῶν τηλεγράφων. Ἀπίσως θέλει ἐπισκεφθῆ τὴν πόλιν ἡμῶν μεταβαίνων πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν Ρίῳ φυλακῶν καὶ ὁ κ. STEVENS διάσημος ἐπιστήμων καὶ συγγραφεὺς ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐπισκεφθεὶς διαφόρους φυλακὰς τοῦ κράτους ἐξήρξεν ἐπὶ τῇ ἐλευσίῃ καὶ ἀθλίᾳ αὐτῶν καταστάσει καὶ συνέστησε τῇ κυβερνήσει σύντονον ἐνέργειαν πρὸς ἴδρυσιν πράγματι φυλακῶν καὶ οὐχὶ βορβορωδῶν ἀνθρωποκτονείων. Ἡ κυβερνήσις ἀμέσως παρήγγειλε τῷ κ. STEVENS ἵνα ἐπεξεργασθῇ σχέδιον φυλακῶν διὰ τὰς Ἀθήνας ἐν πρώτοις, σήμερον δὲ ἡ αὐριον μεταβαίνει οὗτος μετὰ τῶν ἀρμοδίων προσώπων πρὸς εὔρεσιν τοῦ καταλλήλου γηπέδου ἐν τοῖς περὶ τῶν Ἀθηνῶν. Πᾶν ἐγκώμιον περὶ τοῦ ὑψίστης σπουδαιότητος ἔργου τούτου, τῆς κυβερνήσεως ἀποβήσεται ἐλάχιστα πρὸ τοῦ ὄγκου τῆς προσφερομένης τῷ ἔθνει ὑπηρεσίας.

Κ. Θ. Π.

Ἀξιότιμος συμπολίτης, καλῶς γνωρίζων τὰ κατ' ἡμᾶς πράγματα καὶ πρόσωπα, ἐπιστέλλει ἡμῖν τὰ ἐπόμενα σὺν τῇ παρακλήσει νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὰ εἰς τὰς στήλας τοῦ «Φορολογουμένου».

Πιθανολογεῖται ἡ εἰδησις τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Στεφάνου Σκουλοῦδη, βουλευτοῦ Σύρου, ὡς Πρέσβεως παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Μαδρίτης. Ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ τοιούτου διορισμοῦ θερμὴ ἐπῆλθε συζήτησις ἐνταῦθα τῶν Ἀθηναίων ἐφημερίδων πικρὰς ἐξήγερον κρίσεις καὶ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ τοῦ διοριζομένου ἀνδρός ἔχοντες τὴν πεποίθησιν, ὅτι, προκειμένου περὶ ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ δικαίωμα καὶ καθήκον ἔχουσι νὰ φέρωσι τὰς κρίσεις των, τολμῶμεν νὰ ἐκφράσωμεν διὰ τοὺς ἀναγνώστας τούς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συλλογισμούς μας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔχει καθήκοντα πρὸς τὰς ξένας αὐλὰς καὶ κυβερνήσεις, ἐπιβαλλόμενα καὶ ἀπὸ τοῦ κανόνα τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ ἀπὸ τὰ κρατοῦντα διπλωματικά ἔθιμα ἢ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἤθελε βεβαίως φανῆ περιφρονουσα κράτος φίλιον, ὅπερ πρῶτον ἐτίμησε τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς ἀποστολῆς πρέσβεως, ἀν ἠρῆτο τὴν ἀποστολὴν τοιούτου παρ' αὐτῆς, ἀφοῦ παρ' ὅλαις ταῖς εὐρωπαϊκαῖς αὐλαῖς ἢ Ἑλλάς ἀντιπροσωπεύεται διὰ πρέσβων. Δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως ἤδη νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα, ἀν καλῶς ἢ κακῶς ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψίν πράττῃ ἢ Ἑλλάς διατηροῦσα πρέσβειας εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἀκολουθησάντων ἅμας ἅπαντα ὅλων τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων τὸ σύστημα νὰ πέμπωσι πρέσβεις παρὰ ταῖς ξένας εὐρωπαϊκάς αὐλας, ἢ ἔλεον εἶσθαι παράβασις τῶν στοιχειοθετημένων κανόνων τῶν μεταξὺ δύο κρατῶν φιλίων σχέσεων, ἢ ἔλεον εἶσθαι ἑλλειψις ὀφειλομένης ἀδρότητας, νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀποστολὴν πρέσβεως ἐν Ἰσπανίᾳ, ἀφοῦ, ὡς ἔρρηθη πρῶτον ἢ Ἰσπανία ἀπέστειλε πρέσβυν ἐν Ἑλλάδι, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον ἢ Ἰσπανία εἶναι ἔθνος πολλὸν αἰσθανόμενον ἐνθουσιασμόν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ πρῶτον ἀναγνωρίσαν, ἀν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ἡ μνήμη, τὸ νέον καθεστὸς κατὰ τὸ

1869. Ἡ δὲ ἐξεταστὴν ποιὸν πέμπει, ὡς ἀντιπροσώπων τῆς ἢ Ἑλλάς ἐν Ἰσπανίᾳ; τὸν κύριον Στεφάνου Σκουλοῦδη, οὔτε ἐξ ὄψεως καὶ γνωρίζομεν, ἀλλ' ἐσμὲν παρ' ἀξιοπιστοῦ πηγῆς πληροφορημένοι, ὅτι εἶναι ἀνὴρ κάτοχος τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς διαλέκτου, ἀς κατάρθωσε νὰ σπουδάσῃ φιλολογικῶς καὶ ὁμιλῇ εὐχερῶς, ὅτι εἶναι κάτοχος ἐντρίβης τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας, ἔχων πολλὰς νομικὰς γνώσεις, ὅτι ἔχει ὀξυτάτην τὴν διάνοιαν καὶ γλαφυρότατον τὸν κάλαμον, ὅπερ ἐνδεικνύεται ἐκ τῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ὀρα μί» ἀνδιαφέροντος ἄλλοτε ἀναγινωσκομένης ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀλληλογραφίας του, ὅτι ἔχει ἀδρότητα τὴν συμπεριφορὰν καὶ πλεῖστοι ξένοι ἐπίσημοι τιμῶσι αὐτὸν διὰ τῆς φιλίας των ἑκτός δὲ ὅλων τούτων ὁ Σκουλοῦδης ἔχει πολλὴν τὴν φιλοπατρίαν, διότι καὶ τὸν Κριτικὸν ἀγῶνα ἀεὶ πατάγει καὶ ἐπιδείξων συνέτρεξε διὰ τῆς ἀποστολῆς ὄπλων καὶ εἰς ἐκ τῶν δραστηριωτέρων καὶ φιλοτιμωτέρων ἐργατῶν διὰ τὴν διάδοσιν τῶν γραμμάτων ἐν τῇ δούλῃ Ἑλλάδι. Ἀλλὰ τὰ στοιχεῖα ταῦτα δὲν ὑπολαμβάνονται ἀρκούντα παρ' ἡμῖν ὁ Σκουλοῦδης δὲν φέρει ἱστορικὸν ὄνομα δὲν ἀρνούμεθα, ὅτι τὸ ἱστορικὸν ὄνομα εἶναι χρῆμα τι διὰ τὸν ἐπαξίως φέροντα τούτο, ἀλλ' οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἰκανότης πρέπει νὰ παρορῶνται, ἔστω καὶ πρὸς ἐλάθην τῶν συμπεράτων τοῦ κράτους, ὅταν δὲν κοσμῶνται μὲ ἐν ὄνομα. Πολλοὶ διάσημοι ἄνδρες τῆς Βυζαντινῆς δὲν εἶχον τίτλους, ἀλλὰ τὰ κράτη παρ' οἷς δυστυχῶς ἐπικρατεῖ ἐστὶ τὸ ἀθλιον σύστημα τῆς διατήρησεως τῶν τίτλων, τὰς ἰκανότητας περιεβαλλόν μὲ μεγαλειτέρους τίτλους τῶν ἐκ γενετῆς πρὸς ἄλλους προσδοκόμενους ἀποδείξει, ὅτι ὁ ἴδιος Βηκινσφῆλδ ἐν Ἀγγλίᾳ περιεβλήθη μὲ τὸν τίτλον τοῦ Λόρδου ὁ Σκουλοῦδης ἐκτός τῶν στοιχείων τούτων εἶναι βαθύπλουτος καὶ ἀξιοπρεπέστερον δύναται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα παρὰ ξένῃ Αὐλῇ, ὁ πλοῦτος δὲν πρέπει νὰ ᾔται ἀντικείμενον φθόνου ὡς παρ' ἡμῖν ἀτυχῶς συμβαίνει, ἀλλὰ παράδειγμα ἀξιομίμητον, ὅταν ἀποκτάται ἐντίμως καὶ διὰ νομίμων ἐργασιῶν ὁ Σκουλοῦδης, ὡς ἀνὴρ βαθύπλουτος καὶ φιλόπατρις, ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι δὲν θὰ δεχθῇ μισθούς καὶ ἀποζημιώσεις παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τοιαύτην δὲ ἐποψίν, κοσμούμενος καὶ μὲ τοιαύτας ἀρετάς, ἐνομιζόμενος ὅτι ἐδύνατο ν' ἀποβῇ χρησιμώτερος παρ' ἄλλῃ Κράτει, συνδεόμενος διὰ συμπεράτων περισσοτέρων μὲ τὴν Ἑλλάδα, ὡς π. χ. ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου ἡ ἰκανότης ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως ἢ δύνατο νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν σκέψεων τῆς Γαλλ. Κυβερνήσεως ἐπὶ συμβάσεων ἐμπορικῶν, πρὸ πάντων δὲ διὰ τὴν παρὰ τῆς Γαλλίας ἐπιβληθέντα φόρον ἐπὶ τοῦ σταφιδοκάρπου, ὑπὲρ τῆς ἐλλατώσεως τοῦ ὀροῦ τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρεται τὸ Κράτος.

Δ Ι Μ Ε Ν Ι Κ Α

Ὁ ἐργολάβος τοῦ λιμένος Πατρῶν νέον ἀπῆλυθε πρὸς τὴν τοῦ ἔργου τούτου Ἐπιτροπείαν ἐγγράφων, ὅπερ δημοσιεύομεν, ἵνα οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἔχωσι πλήρη τὴν σειρὰν τῶν μεταξὺ ἐκείνου καὶ ταύτης διαμειδομένων ἰδεῶν.

Ἐν Πάτραις 7/19 Δεκεμβρίου 1882.

Πρὸς τοὺς κυρίους Πρόεδρον καὶ Μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Πατρῶν Ἐπιτροπῆς.

Κύριοι!

Λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ Σᾶς ὑπανθυμίσω τὴν ἀπὸ 25)7 Δεκεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 165 ἐπιστολὴν μου καὶ νὰ ἐφελέκω τὴν σύντονον ἡμῶν προσοχὴν ἐπὶ τῶν δύο προσηρημένων αὐτῇ ἐγγράφων. Ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγγράφων τούτων θὰ παράσχη, κατ' ἐμὲ, εἰς πάντα ἀρμοδιον μηχανικόν, ἀποδείξιν ἀκαταμάχητον ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας συμβάσεως κανονιζόμενον καὶ ὀριζόμενον σχέδιον δὲν εἶναι ἐκ-

τελέσιμον καὶ ὅτι ἡ πλεον καλῶς ἐγνωσμένη φύσις τοῦ κατὰ τοῦ ἐδάφους ἀπαιτεῖ τὴν ἐκτέλεσιν σχεδίου συνήπαγομένου διπλασίαν σχεδὸν δαπάνην, ἀν τῆς αὐτῆς φύσεως εἶναι καὶ τὰ ἄλλα μέρη οὐδεμίαν δὲ μέχρι τοῦδε ἔχομεν ἐνδειξίν περὶ τοῦ ἐναντίου. Σᾶς παρακαλῶ νὰ παρατηρήσατε πράγματι ὅτι κατὰ τὴν 3)15 Νοεμβρίου ὁ ἐν τῷ κυματοθραύστῃ ἐκτελεσθεὶς ὄγκος ἀνήρκετο μόνον εἰς 99,100 κυβικὰ μέτρα, ἐνῶ κατὰ τὰ ἐν τῷ σχεδίῳ ὀριζόμενα, ἔπρεπε νὰ ᾖ 187,565 κυβικὰ μέτρα. Ὅθεν προκύπτει διαφορὰ ἀνωτέρα τῶν 80 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν μεταξὺ τῶν προβλέψεων καὶ τῆς πραγματικῆς ἐκτελέσεως.

Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει φρονεῖτε, ὅτι εἶνε δίκαιον καὶ σωστὸν νὰ ἰσχυρίζεται τις προβάλλον ἀπλῶς καὶ ἀπολύτως τὴν περὶ ἀπαράδεκτου ἐνστασιν ἐκ τοῦ ἀρθροῦ 2) ἐξαγομένην ὅτι, ἐνῶ μοὶ πληρόνουσι τεσσάρων ἑκατομμυρίων φράγκων πετρώματα, δύναμαι καὶ ὀφείλω νὰ ἐκτελέσω δι' ἐξόδων μου ἐπτὰ ἢ ὀκτὼ ἑκατομμύρια;

Τὸ ζήτημα κατ' ἐμὲ εἶνε αὐταπόδεικτον διότι γνωρίζω ὅτι ὅλοι εἰσθεδίκαιοι καὶ ἀμερόληπτοι ἀνθρωποὶ καὶ ὅτι ἐν τέλει θέλετε συνταχθῆ τῇ μερίδι τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἀφοῦ ἀμφότεροι καλῶς ἀποδειχθῶσι.

Ὅθεν ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλετε ἀναβάλλει ἐπὶ μακρότερον τὴν ἐπαλήθευσιν καὶ τὴν ἐξακρίθωσιν ὕλικου γεγονότος, μέλλοντος νὰ διαφωτίσῃ πληρέστατα τὸ χωρίζον ἡμᾶς ζήτημα.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ, Κύριοι, μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

(ὑπογεγραμ.) P. MAGNAC ainé.

Σημ. Συντ. Φορολ.— Οἱ παρακολουθοῦντες τὴν σειρὰν τῶν ἐγγράφων ἀ ἀπευθύνει πρὸ καιροῦ ὁ ἐργολάβος τοῦ λιμένος πρὸς τὴν οἰκίαν Ἐπιτροπείαν, θὰ ἀνωμολόγησαν ἤδη ὅτι ἡ θέσις τοῦ ἔργου τούτου ἐστὶ λίαν κρίσιμος, αἱ δὲ σχέσεις τῆς ἐργοδότης Ἐπιτροπείας πρὸς τὸν ἐργολάβον λίαν τεταμέναι. Ὁ ἐργολάβος προβάλλει κατὰ τῆς τηρήσεως τῆς συμβάσεως ἐνστάσεις σπουδαίας, αἵτινες ἐὰν ἠγῆθον, ἀναμφισβότως ἢ συμβάσει δὲν δύναται νὰ τηρηθῇ καὶ ἐὰν ἀκόμη αὐτὸς ὁ ἐργολάβος εἶχε πρὸς τοῦτο πολλὴν ἐπιθυμίαν. Ἐν τῇ ἀληθείᾳ ὅτι ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Πασχάλ, καὶ ὅτι πρὸς πῆξιν τοῦ λιμένος ἀπαιτεῖται δαπάνη διπλασία τῆς προϋπολογισθείσης, ἢ τοῦλάχιστον κατὰ 80 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀνωτέρα, ἕκαστος ἐνοεῖ ὅτι οὔτε ὁ νῦν ἐργολάβος, οὔτε ἄλλος τις μετ' αὐτὸν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ πολυθρήλητον ἔργον ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῆς συμβάσεως. Ἐν τούτῳ εἶναι ἀληθές, οὐδὲν ὀφείλεται ὁ τόπος ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ ἔργου παρὰ τοῦ νῦν ἐργολάβου, διότι οὐδ' ἄλλος τις τοιοῦτος δύναται ν' ἀναλάβῃ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὄροις τὸ ἔργον, οὐδ' ἔχει σημασίαν τινα ἀπέναντι τῆς διαφορᾶς τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως, ὅπερ θέλει πέσει τυχὸν ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου, ἐν περιπτώσει ἐγκαταλείψεως τοῦ ἔργου παρὰ τοῦ ἤδη ἐργολάβου. Ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἐπιτροπεία δὲν πρέπει νὰ νομίζῃ ὅτι ἐπιτελεῖ ἔργον συμφέρον τῇ πόλει, προβάλλουσα τὸ ἀπαράδεκτον τῶν ἐνστάσεων τοῦ ἐργολάβου, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 23 τῆς συμβάσεως, καὶ μὴ ἐπισπεύδουσα τὴν ἐξέλεξιν τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν του, δι' ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης διότι ἐπαναλαμβάνομεν ἐὰν οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ ἐργολάβου εἶναι ἀληθεῖς, περὶ τοῦ ἀνεκτελέστου δηλονότι τοῦ σχεδίου Πασχάλ καὶ τοῦ διπλασίου τῆς ἀπαιτούμενης δαπάνης, ἢ ἐμμονὴ εἰς τὴν σύμβασιν ὡς τέλους θὰ καταδειχθῇ ματαία καὶ ἐπιζήμια. Μεθ' ὅσα λάθη ἐγένοντο μέχρι τοῦδε περὶ τὴν μελέτην τοῦ ἔργου τούτου, ἢ ἀκαμψία περὶ τὰ συνεπιβεβημένα οὐδαμῶς ὀφείλει, θὰ ὑποκύψωμεν δὲ ἐπὶ τέλει εἰς τὰς συνεπείας τῆς ἀπρονοήσιας μας καὶ τῆς σπουδῆς μας. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ λιμένος καθήκον ἔχει νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν ἐξέτασιν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάβου καὶ εὐρίσκουσα μὲν αὐτοὺς ἀβασίμους νὰ

καλέση αὐτὸν εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου ἀνευ περαιτέρω ἀντιλογίας· διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν θέλουσι λείψει ἄλλοι ἐργολάβοι ἀναλαμβάνοντες τὴν ἐξακολούθησιν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ὄροις· τούναντίον δὲ εὐρίσκουσα αὐτοὺς ἀληθεῖς καὶ βασιμους νὰ σκεφθῆ καὶ ἀποφασίσῃ τίνι τρόπῳ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτῇ ἔργον δι' ἃ ἐδαπανήθη μέγα χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τοῦ ὑστερήματός της, καὶ διὰ τίνος θυσίας, διότι ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι οὕτε ὁ νῦν ἐργολάβος, οὕτε ἑταῖρος τις, δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ἔργον ὅπερ ἀπαιτεῖ δαπάνην σχεδὸν διπλασίαν τῆς προϋπολογισθείσης. Ἡ πόλις δὲ δὲν θὰ ὠφελῆθῃ τὸ παράπαν ἐκ τῆς τυχόν ἐκπτώσεως τοῦ ἐργολάβου, ἐκ τῆς διακοπῆς τοῦ ἔργου καὶ τὰ παρόμοια.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη δεῖται πλειοτέρου φωτός, καὶ τὸ φῶς τοῦτο μόνη ἡ ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐργολάβου δύναται νὰ ἐπιχύσῃ.

IONIAN BANK

Patras, 8 Δεκεμβρίου 1882.

Κύριον Συντάκτην τοῦ «Φορολογουμένου».

Ἀξιότιμε Κύριε!

Καταχωρήσατε παρακαλῶ τὰ ἐπόμενα πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ὁ ἐν Πάτραις Κλάδος τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς, εἰδοποιεῖ ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συναλλάσσωνται μετ' αὐτοῦ ὑπὸ ἐταιρικὴν ἐπωνυμίαν, ὀφείλουσι νὰ δηλώσῃ τὸ ἐταιρικὸν συμβόλαιον καὶ τὴν καταχώρησιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον ἐνταῦθα· παρακαλοῦνται δὲ εἰς τοῦτο καὶ οἱ ἔχοντες μετ' αὐτῆς ἤδη συναλλαγὰς ὅπως πράξωσι τὸ αὐτό. Οἱ δὲ ἔχοντες ἐνυπόθηκα δάνεια ὀφείλουσι νὰ ὦσιν ἐνήμεροι εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τόκου κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης ἐξαμηνίας, ἤτοι 30 Ἰουνίου καὶ 31 Δεκεμβρίου, νὰ προσαγάγῃσι δὲ καὶ τὰ πυρασφαλιστικὰ συμβόλαια τῶν πρὸς ἀποφυγὴν δυσαρέστων.

Διατελῶ πρόθυμος

ΕΡΡΙΚΟΣ ΓΚΡΗΝ.
(Διευθυντής).

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδησιν διαδιδρασεύθησαν ἐν ταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν, τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ, μετὰ νέας ἔρρευαν, ἐστὶ κατὰ ἐξ ἑκατομ. ἐλαττον τοῦ προσημειωθέντος. Τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος τούτου δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃσιν ἀκόμη οἱ ἡμέτεροι συμπολίται, μ' ὅλον ὅτι ὅλας τὰς πιθανὰς ὑποθέσεις ἀνακινούσιν.

— Τὸ περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου νομοσχέδιον καὶ μετὰ τὴν νέαν αὐτοῦ τροποποίησιν, ἦν κατέστησαν ἐνταῦθα γνωστὴν ἰδιαιτέρως πληροφορία, δὲν ἐπιδοκιμάζεται. Ὁ φόρος κρίνεται βρῦς κατὰ ποσόν, διὰ τὰς πόλεις ἰδίαι.

— Μετὰ μεσημβριαν τῆς προχθῆς τετάρτης προσωρμίσθη εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν ἡ θαλαμηγός «Ἀμφιτέτρα» φέρουσα τὸν διάδοχον τῆς Δανίας μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Ἡ θαλασσοπλῆξ φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο εὐτυχῆς καὶ ἡ προσωρμισίς ἐγένετο χάριν τῶν ἐπιστήμων ξένων καὶ ἵνα ἀνακουφισθῇ πρὸς στιγμὴν ἐκ τοῦ θαλασσοῦ σάλου. Εἰς τὸν κ. Ἀστυνόμον μεταβάντα ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀνεκινώθη ὅτι ἡ Α. Υ. δὲν προέθετο νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν πόλιν, βραδύτερον ὅμως ἐξῆλθε μετὰ τῶν ὑπασπιστῶν του, περιῆλθεν αὐτὴν καὶ ἐπισκέψατο κατ' οἶκον τὸν κ. Γ. Κλάους ὅπου καὶ παρέμεινε ἡμίσειαν περίπου ὥραν.

— Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν φίλος κ. Ἰωάννης Π. Μακρυγιάννης ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ τῆς καλλίστης κυρίας Εὐαγγελῆς Κανελλοπούλου, τῆς γνωστῆς τῆς Κορίνθου οἰκογενείας. Οἱ πολυάριθμοι

φίλοι ἀμφοτέρων τῶν οἰκογενειῶν εὐχόνται τοῖς νεονύμφουσι ἐν ἀγάπῃ πᾶσαν εὐτυχίαν.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος δὲν ἐορτάζουσιν οἱ κ. κ. Σπυρίδων Γ. Τριάντης καὶ Σπυρίδων Α. Λάμπας.

Ἐν Πύργῳ τὴν 20 Νοεμβρίου 1882.

Ἀξιότιμε Κύριε Ρ. Φαρμάτζη.

Θεωρῶ καθῆκον ἀπαραίτητον νὰ γνωστοποιήσω τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν τεχνητῶν ὀδόντων, οὓς ὑμεῖς ἐφημέρα ἐνταῦθα, ὡς ἀντελήφθη ἰδίως ὄμμασιν εἰς πολλοὺς τῶν πελατῶν μου, στερουμένων φυσικῶν ὀδόντων καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπασχον ἀπὸ δυσπεψίας καὶ ἄλλων ἐνοχλήσεων τοῦ στομάχου, ἀνθισταμένων καθ' ὅλον τὸν θεραπευτικὸν μεσῶν καὶ οἵτινες προσέτρεξαν καὶ ἀλαθῶς ἐν ἡμέρᾳ ἐφαρμώσασιν τεχνητοὺς ὀδόντας ἀλλὰ δι' αὐτῶν δὲν ἠδύναντο νὰ μασήσωσιν. Εἰς αὐτοὺς τούτους ἡ περ' ὑμῶν ἐφαρμογὴ τοὺς ἀπάλλαξε τῶν στομαχικῶν ἐνοχλήσεων, διότι ἡ μασήσις ἐκτελεῖται σχεδὸν φυσικῶς καὶ τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν στερουμένων φυσικῶν ὀδόντων, διότι μέχρι τοῦδε ἐφρόνουσι ὅτι, δὲν ἦτο δυνατόν οἱ τεχνητοὶ ὀδόντες ν' ἀναπληρώσωσι τοὺς φυσικοὺς.

Π. Θεοχαράπουλος «Ἱατρός.»

Παρακαλεῖται ὁ κ. Συντάκτης τοῦ «Φορολογουμένου» νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἐξῆς εἰδοποίησιν.

Ἡ κοσμητεία τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν παρακαλεῖ τοὺς γονεῖς, ἢ τοὺς ἔχοντας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν παιδῶν ἀπόρους, ἢ γνωρίζοντας τοιοῦτους νὰ προτρέψωσι καὶ ἐδηγήσωσιν αὐτοὺς ἵνα φοιτήσωσιν εἰς τὴν χάριν αὐτῶν διατηρουμένην ἐνταῦθα Σχολὴν ἀπὸ τῆς 5 1/2 μέχρι τῆς 7 1/2 ὥρας Μ. Μ. ἐκάστης ἡμέρας διὰ νὰ διδάσκωνται τὰ ἐν αὐτῇ παραδιδόμενα μαθήματα.

Ἡ Σχολὴ τῶν ἀπόρων εἶναι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ἀλεξίου Πορφυροπούλου, ἐνθα ὁ κ. Πορφυροπούλος ἔχει καὶ τὸ ἰδιοσυντήρητον αὐτοῦ δημοτικὸν Σχολεῖον. Γνωστοποιεῖ δὲ ἡ κοσμητεία ὅτι καθ' ὠρισμένας ἐποχὰς τοῦ ἔτους οἱ ἄποροι, ἀναλόγως τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν, θέλουσι βραβεύεσθαι δι' ὑποδυμάτων, ἐνδυμάτων κλπ. Βιβλία, χάρτην καὶ πᾶν ὅτι χρήσιμον τοῖς μαθηταῖς εὐρίσκουσιν οἱ ἄποροι δωρεὰν ἐν τῇ Σχολῇ.

Ἐν Πάτραις τὴν 27 Νοεμβρίου 1882.

Ὁ ἑφορος τῆς Σχολῆς

Γ. Γ. Γκολφιτόπουλος

Ὁ Κύριος Ρ. Φαρμάτζης ὀδοντοῖκτρος κατοικῶν ἀπέναντι τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 8ης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς 5ης Μ. Μ. Κατασκευάζει τεχνητοὺς ὀδόντας κατὰ τὰ τελευταῖα Ἀμερικανικὰ συστήματα, ἐμφράττει τοὺς σερπητώτας ὀδόντας μὲ χρυσὸν καὶ διάφορα ἄλλα μίγματα, καὶ θεραπεύει ὅλας τὰς ἀσθενείας τοῦ στόματος τὰς προερχομένας ἐκ τῆς δυσόδου ἀποφορᾶς.

Κάμνει δὲ γνωστὸν ὅτι ἐκόμισεν ὑγρὸν διὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν ὀδόντων ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου πόνου, χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐλαχίστην νάρκωσιν.

Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1049 ἀποφάσεως τοῦ Ἐμποροδικείου Πατρῶν.

Διὰ ταῦτα

Δεχόμενον τὴν προκειμένην αἴτησιν.

Κηρύσσει εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὸν ἀποβιώσαντα ἐμποροπλοίαρχον Γεώργιον Καλέργην. Ὁρίζει ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως του τὴν 24ην Ἰουνίου ε.ε.

Διορίζει εἰσηγητὴν τὴν ἐμποροδικὴν Θεοδ. Ἀγαπητὸν, προσωρινούς δὲ συνδίκους τοὺς Χρήστον Γερακάρον καὶ Παναγ. Πεφάνην, ἡμέραν δὲ τὴν συγκάλεσιν τῶν δανειστῶν πρὸς ἐκλογὴν τῶν ὀριστικῶν συνδίκων τὴν 20ην Δεκεμβρίου ε.ε. Ὥραν 10 Π. Μ. καὶ τόπον τὸ κατάστημα τοῦ Δικαστη-

ρίου τούτου, καὶ ἐφημερίδα διὰ τὰς νομίμους δημοσιεύσεως τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενην «ὁ Φορολογουμένος».

Διατάσσει τὸν ἀρμόδιον ἐργονομικὴν νὰ ἐπιθέσῃ σφραγίδα εἰς τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα μέρη. Ἐπιβάλλει εἰς βάρος τῆς πτωχεύσεως τὰ ἐξοδα καὶ τέλη.

Ἀπεφασίσθη ἐγένετο καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Πάτραις τὴν 8 Δεκεμβρίου 1882.

Ὁ Προεδρεύων

Δημ. Κιζίκης

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Ἀσημ. Ἀσημάκαρας

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα, Πάτριαι αὐθημερόν

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Ἀσημ. Ἀσημάκαρας

Παραγγέλλομεν τὴν καταχώρησιν τῆς παρουσίας εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενην ἐφημερίδα «ὁ Φορολογουμένος» καὶ τὴν τοιχοκόλλησιν εἰς τὰς θύρας τοῦ Δημαρχείου καὶ τοῦ Ἐμποροδικείου Πατρῶν.

Πάτριαι τῆ 8 Δεκεμβρίου 1882

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος τῶν προσωρινῶν συνδίκων.

Κωνσ. Α. Κόκκινος

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ Ἰω. Μπινέλης ἐκόμισεν εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Κορίνθου καὶ παρὰ τὴν οἰκίαν Ἐμμ. Σπυροπούλου ἐργαστήριόν του, πλάκας ἐκ Λιθόβου, μάρμαρα παντὸς εἶδους, δι' ἐπίστρωσιν ἐκκλησιῶν, οἰκιῶν, δι' ἐπικαλύματα τραπέζων, κομῶν κ λ π. ἡ ἐργασία δὲ διεξάγεται ὑπ' ἀρίστων τεχνιτῶν Ἑλλήνων καὶ Ἰταλῶν καὶ ὁ ἐργοςασιαρχὴς ὑπόσχεται, καλλιτεχνίαν, ἀκριβείαν, ὑλικὸν ἀρίστην ποιότητα καὶ τιμὰς συμφερούσας. Μαρτυροῦσι δὲ τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων αἱ ἐκτελεσθεῖσαι ἐσταῦθα ἐργασίαι εἰς τὰς νεοδημιουργηθείσας οἰκίας τῶν κ. κ. Α. Φραγκοπούλου καὶ Α. Κόλλα.

Τὸ γοροδιδασκαλεῖον τοῦ κ. Ἀναστασίου Κουφοπούλου μετεφέρθη κάτωθεν τῆς Νομαρχίας καὶ ἀπέναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Δάρα, εἰδοποιεῖται συνάμα τὸ κοινόν, ὅτι ἐν αὐτῷ διδάσκονται καὶ νέοι χοροί.

Μαθητῆς τῆς τρίτης τάξεως τοῦ γυμνασίου ζητεῖ προγυμνάσεις. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Τυπογραφεῖον μας.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα κατάστημα τοῦ κυρίου Ἀντωνίου Ντρέ κείμενον πλεσίον τῆς οἰκίας τοῦ κυρίου Νικολάου Θαμοπούλου πωλεῖται ζάχαρι Ὀλλανδίας, καρὲς καὶ ὀρύζιον Βενετίας, πωλοῦνται δὲ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς.

ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σουλῶγου Ἀλληλοβοηθείας

«Η ΟΜΟΝΟΙΑ»

(ἀπέναντι Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.)

Καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 5—6 μ. μ. ἀνάγνωσις, γραφὴ καὶ ἀριθμητικὴ.

Παρασκευὴ 6 μ. μ. Ἱστορ. Ἑλ. Ἐπανασ.

Σάββατον » » Κοσμογραφία

Κυριακὴ » » Ἑλλήν. Ἱστορία

Δευτέρα » » Πολ. Οἰκονομία

Τρίτη » » Γεωγραφία Ἑλλάδος

Τετάρτη » » Χριστιαν. Ἠθικὴ

Πέμπτη » » Ὑγιεινὴ.

(Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρη.)